

HỒ CHÍ MINH TOÀN TẬP

TẬP 10 (1960-1962)

WWW.CPV.ORG.VN, 2006

TẬP 10 (1960-1962)

- **Hồ Chí Minh toàn tập tập 10 - [Download](#)**
- **Hồ Chí Minh toàn tập tập 10 (bản tra cứu)**

Năm 1960	Năm 1961	Năm 1962
-----------------	-----------------	-----------------

- **Điện mừng Đại hội lần thứ VIII Đảng Xã hội công nhân Hunggari (11-1962)**
- **Đời sống nông thôn ngày càng tiến bộ (13-11-1962)**
- **Một thắng lợi mới (8-11-1962)**
- **45 năm đấu tranh anh dũng, 45 năm thắng lợi vẻ vang (7-11-1962)**
- **Điện mừng Đại hội lần thứ VIII Đảng Cộng sản Bungari (11-1962)**
- **Mỹ xúi quẩy thật (27-10-1962)**
- **Kỷ niệm lần thứ năm bản tuyên bố của Hội nghị các đảng cộng sản và công nhân năm 1957 và lần thứ hai Bản tuyên bố năm 1960 (3-10-1962)**
- **Sẵn sàng giúp đỡ (27-9-1962)**
- **Lời tiễn đưa bà Tổng thống Hactini Xucác nô (23-9-1962)**
- **Bài nói chuyện tại Hội nghị cán bộ Đoàn Thanh niên Lao động Việt Nam toàn miền Bắc (22-9-1962)**
- **Diễn văn chào mừng bà Tổng thống Hactini Xucác nô (20-9-1962)**

- **Bài nói chuyện tại Đại hội lần thứ III của Hội nhà báo Việt Nam (8-9-1962)**
- **Bài nói chuyện tại Hội nghị cán bộ miền núi (1-9-1962)**

Hồ Chí Minh toàn tập tập 10 (bản tra cứu)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 15^h 39'

Năm 1960	Năm 1961	Năm 1962
-----------------	-----------------	-----------------

Diện mừng Đại hội lần thứ VIII Đảng Xã hội công nhân Hunggari (11-1962)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 15^h 40'

Kính gửi Đại hội lần thứ VIII

Đảng Xã hội công nhân Hunggari,

Thưa các đồng chí thân mến,

Thay mặt Đảng Lao động Việt Nam, giai cấp công nhân và nhân dân Việt Nam, chúng tôi xin gửi tới Đại hội lần thứ VIII của Đảng Xã hội công nhân Hunggari lời chào mừng nhiệt liệt nhất.

Trải qua cuộc đấu tranh cách mạng lâu dài và gian khổ nhưng rất vẻ vang, Đảng Xã hội công nhân Hunggari đã giương cao ngọn cờ vô địch của chủ nghĩa Mác - Lênin, tập hợp quần chúng nhân dân chung quanh mình, đấu tranh kiên quyết chống chủ nghĩa phát xít, giành chính quyền về tay giai cấp công nhân, tiến lên xây dựng chủ nghĩa xã hội trên đất nước Hunggari.

Sau khi đập tan cuộc phản cách mạng tháng 10 năm 1956, Đảng Xã hội công nhân Hunggari và Ban Chấp hành Trung ương Đảng đứng đầu là đồng chí Ianốt Căđă đã lãnh đạo nhân dân Hunggari tiếp tục vững bước tiến lên mục tiêu cao cả của mình. Hiện nay, nhân dân Hunggari đang ra sức thi đua hoàn thành kế hoạch 5 năm lần thứ hai (1961-1965) nhằm mở rộng việc xây dựng cơ sở vững chắc của chủ nghĩa xã hội và không ngừng nâng cao mức sống vật chất và văn hoá của mình.

Những thắng lợi to lớn của nhân dân Hunggari đã góp phần quan trọng vào việc tăng cường sức mạnh của phe xã hội chủ nghĩa, tăng cường lực lượng bảo vệ hoà bình ở châu Âu và trên toàn thế giới.

Nhân dân Việt Nam rất vui mừng, phấn khởi trước những thắng lợi rực rỡ của nhân dân Hunggari anh em và xem đó như những thắng lợi của chính mình.

Chúng tôi rất cảm kích nhận thấy rằng trong những năm qua, mặc dù còn gặp nhiều khó khăn, Đảng Xã hội công nhân, Chính phủ và nhân dân Hunggari anh em đã hết lòng ủng hộ, giúp đỡ nhân dân Việt Nam trong công cuộc phấn đấu xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc và đấu tranh nhằm hoà bình thống nhất đất nước. Nhân dịp này, chúng tôi tỏ lòng chân thành cảm ơn Đảng Xã hội công nhân, Chính phủ và nhân dân Hunggari anh em về sự giúp đỡ vô cùng quý báu ấy.

Chúng tôi tin tưởng rằng Đại hội lần này của các đồng chí sẽ mở ra nhiều triển vọng mới cho nhân dân Hunggari, sẽ cổ vũ nhân dân Hunggari tích cực phấn đấu giành những thắng lợi mới to lớn hơn nữa, nhằm hoàn thành công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội ở Hunggari, tiến lên xây dựng chủ nghĩa cộng sản, góp phần xứng đáng của mình trong sự nghiệp đấu tranh chung cho hoà bình, dân chủ, độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội trên toàn thế giới.

Xin chúc Đại hội của các đồng chí thành công rực rỡ.

Đảng Xã hội công nhân Hunggari muôn năm!

Tình hữu nghị không gì lay chuyển nổi giữa hai Đảng và nhân dân hai nước Việt Nam và Hunggari muôn năm!

Tình đoàn kết nhất trí giữa các nước trong đại gia đình xã hội chủ nghĩa do Liên Xô làm trung tâm muôn năm !

Chủ nghĩa Mác - Lênin muôn năm!

Hà Nội, tháng 11 năm 1962

Thay mặt

Ban Chấp hành Trung ương

Đảng Lao động Việt Nam

Chủ tịch
HỒ CHÍ MINH

Đời sống nông thôn ngày càng tiến bộ (13-11-1962)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 15^h 41'

Nói đời sống thì phải nói cả đời sống *văn hoá* và đời sống *vật chất*. Dưới thời thực dân Pháp, ở nông thôn hơn 95% người *mù chữ*. Ngày nay hơn 95% người *biết đọc, biết viết*. Đó là một thành tích vẻ vang của nhân dân ta mà thế giới đều khen ngợi.

Đời sống vật chất cũng tiến bộ không ngừng. Trước Cách mạng Tháng Tám, phần lớn nông dân lao động không có "miếng đất để cày cấy". Ngày nay nông dân đã có ruộng đất, lại còn *làm chủ* tập thể cả hàng trăm, hàng nghìn mẫu ruộng của hợp tác xã. Đó là một tiến bộ rất to. Nhờ làm ăn tập thể mà đời sống dần dần được cải thiện. Vài ví dụ:

- Đồng bào dân tộc Vân Kiều (Khu Vĩnh Linh), trước kia rất cực khổ. Mỗi năm đến 8, 9 tháng đói phải ăn củ rừng. Từ ngày tổ chức thành 13 hợp tác xã, đồng bào đã đủ ăn, mà còn có dư lương thực bán cho Nhà nước.

- *Xã Lê Hồng Phong* (Hưng Yên) là một nơi ruộng đất xấu, thường bị hạn và úng. Trước cách mạng, hơn 100 gia đình phải bỏ làng "tha phương cầu thực", 19 gia đình có người chết đói. Trong thời kỳ kháng chiến, làng xóm bị giặc Pháp đốt sạch, phá sạch. Năm 1960 vẫn có hơn 60% gia đình phải mua gạo Nhà nước. Nhờ có hợp tác xã, năm nay bình quân mỗi đầu người đã được hơn 400 cân lương thực, 72% xã viên đã đạt mức hoặc vượt mức sống của trung nông lớp trên. Hơn 30% hộ đã xây được nhà gạch. Trong xã có trường học cấp I và cấp II cho 600 học trò.

- *Xóm Mười* (Nam Định) là một xóm công giáo. Trước cách mạng chỉ có 2 nhà xây, 1 sân gạch, 2 mâm đồng, 3 con trâu, đều là của địa chủ. Nông dân đều nghèo xác, nghèo xơ. Hầu hết người trong xóm đều mù chữ.

Cuối năm 1961, nông dân trong xóm đã có 16 nhà xây, 20 nhà gỗ năm gian, 6 sân gạch, 13 con trâu, nhiều nồi đồng, mâm đồng, phích nước... Có 19 tủ đựng quần áo, 11 tủ chè, 75 đôi khuyên vàng, 58 người đang học bổ túc văn hóa, 35 em học cấp I và cấp II.

- 43 hộ đồng bào *công giáo họ Si*, xứ Xuân Phong (Nghệ An) đều làm nghề đánh cá, sống bữa đói bữa no. Từ ngày có hợp tác xã, được Chính phủ giúp vốn làm thêm thuyền lưới và cải tiến kỹ thuật. Hiện nay đồng bào đã làm được 8 nhà ngói, 36 nhà gỗ, 60 giếng nước ăn. Bình quân mỗi người có ba bộ quần áo. Nhà nào cũng có chăn, màn thơm mát. Các em gái đều có khuyên vàng, hoa tai, hoặc chuỗi bạc...

- Anh Vũ Văn Đậu trước kia là dân nghèo, nay là xã viên hợp tác xã *Tân Nhân* (Hưng Yên). Mỗi năm hai vợ chồng ít nhất cũng làm được 250 ngày công. Nuôi được 4 con lợn. Cộng với hoa lợi của 5% đất được để lại, đã đủ ăn đủ mặc (hai vợ chồng và 5 con nhỏ) mà còn dư lương thực bán cho Nhà nước. Anh Đậu đã sửa sang được 4 gian nhà; mua sắm chăn màn, bàn ghế và 3 đôi hoa tai vàng cho vợ và con, gửi được 200 đồng vào quỹ tiết kiệm. Cần nói thêm rằng trong 93 hộ xã viên thì có 90 hộ mua được hoa tai vàng.

- Bà Nguyễn Thị Món ở hợp tác xã *Việt Cường* (Phú Thọ) có một con gái học đại học bách khoa, 3 con trai đang học đại học sư phạm, đại học kinh tế - tài chính và đại học ở nước anh em. Trước cách mạng, có bần nông nào dám mơ tưởng cho con vào trường đại học?

Những ví dụ như trên còn nhiều. Rõ ràng đời sống ở nông thôn ta tiến bộ không ít. Có những kết quả tốt như vậy là do: chi bộ lãnh đạo tốt, đảng viên và đoàn viên thanh niên gương mẫu, ban quản trị các hợp tác xã dân chủ và công bằng, xã viên thấm nhuần tinh thần làm chủ.

T.L.

Báo Nhân dân, số 3154, ngày 13-11-1962.

Một thắng lợi mới (8-11-1962)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 15^h 47'

Đối với các dân tộc, chính sách của bọn thực dân và phong kiến là: *chia để trị*. Chúng dùng mọi thủ đoạn để hèn để chia rẽ các dân tộc và để kìm hãm các dân tộc trong vòng nghèo nàn và dốt nát.

Chính sách dân tộc của Đảng và Nhà nước ta là: *Các dân tộc đều bình đẳng và phải đoàn kết chặt chẽ, thương yêu giúp đỡ nhau như anh em*. Đồng bào miền xuôi phải ra sức giúp đỡ đồng bào miền ngược cùng tiến bộ về mọi mặt. Chính sách đúng đắn ấy đã bắt đầu đạt những kết quả tốt đẹp.

Về đời sống vật chất - Từ ngày thực hiện cải cách dân chủ gắn liền với tổ chức hợp tác xã nông nghiệp, cách làm ăn của đồng bào miền ngược đã tiến bộ nhiều và đời sống đã được cải thiện hơn.

Về đời sống văn hoá thì tiến bộ càng nhanh. Ví dụ: Trước kia đồng bào Mèo không có chữ viết của dân tộc mình. Ngoài một vài cụ già biết chút ít chữ Hán, còn 99% người Mèo đều mù chữ.

Từ năm 1959, với sự săn sóc của Đảng và Chính phủ ta, đồng bào Mèo đã *có chữ viết của dân tộc mình*. ở tỉnh Lào Cai có hơn 70 xã người Mèo. Năm 1959, sau khi mới có chữ Mèo, chỉ có *một người* biết đọc, biết viết. Hiện nay, có hơn 300 cán bộ và thầy giáo dạy chữ Mèo và hơn 5.900 người Mèo học các lớp.

Đó là một thắng lợi mới về chính sách dân tộc của Đảng và Nhà nước ta và thắng lợi đầu tiên của đồng bào Mèo về mặt văn hoá. Có thắng lợi đó là do Tỉnh uỷ Lào Cai lãnh đạo thiết thực, do đồng bào Mèo cố gắng học hành và đồng bào xã Bản Phố đã tiến bộ khá nhất.

Mong rằng đồng bào các xã miền ngược thi đua với Bản Phố trong công việc xoá nạn mù chữ, đồng bào Bản Phố thì nên thi đua học *bổ túc văn hoá* để nâng cao hơn nữa trình độ hiểu biết của mình.

Muốn đẩy mạnh phong trào học chữ, *cách tốt nhất* là: Người đã biết chữ thì thi đua dạy người chưa biết. Người chưa biết chữ thì thi đua học cho biết. Cán bộ tỉnh và huyện thì thi đua giúp đỡ các xã gây thành một phong trào học chữ, kết hợp chặt chẽ với phong trào thi đua tăng gia sản xuất và thực hành tiết kiệm. Làm được như vậy, thì đời sống vật chất và đời sống văn hoá của đồng bào miền ngược sẽ đều tiến bộ nhanh.

Cần nhắc một điều nữa: Nếu không biết tiếng địa phương thì như nửa câm, nửa điếc khó gần gũi quần chúng. Cho nên, cán bộ miền xuôi công tác ở miền ngược cần phải học tiếng địa phương.

Cuối cùng, báo *Nhân dân* gửi lời thân ái khen ngợi đồng bào xã Bản Phố đã có vinh dự là xã người Mèo đầu tiên xoá xong nạn mù chữ và chúc đồng bào tiến bộ không ngừng.

45 năm đấu tranh anh dũng, 45 năm thắng lợi vẻ vang (7-11-1962)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 15^h 53'

Hôm nay, cả loài người tiến bộ đều cùng nhân dân Liên Xô anh em vui mừng kỷ niệm 45 năm Cách mạng Tháng Mười Nga vĩ đại.

45 năm trước đây, dưới sự lãnh đạo của Đảng của Lenin, nhân dân Nga đã phá tan chế độ tàn bạo của giai cấp tư sản và địa chủ, xây dựng chính quyền xôviết. Đồng thời nhân dân Nga đã mở một thời đại mới của lịch sử loài người, thời đại công nông đấu tranh giành quyền làm chủ vận mạng của mình; thời đại các dân tộc bị áp bức vùng lên giành lấy tự do độc lập; thời đại thắng lợi của cách mạng xã hội chủ nghĩa và cách mạng giải phóng dân tộc; thời đại suy sụp và tan rã của chủ nghĩa đế quốc, thực dân; thời đại mà chủ nghĩa Mác - Lenin đã thành lý trí và lương tâm của mọi người tiến bộ trên thế giới. Từ ngày Cách mạng Tháng Mười thắng lợi, Liên Xô đã thành tiếng kèn kêu gọi đấu tranh cho tự do bình đẳng, hữu nghị và hạnh phúc của các dân tộc, đã thành ngọn cờ hy vọng và thắng lợi, cổ vũ nhân dân lao động toàn thế giới dũng cảm tiến lên.

Sau 45 năm Cách mạng Tháng Mười thắng lợi, bộ mặt của thế giới đã thay đổi hẳn. Năm 1917, trên trái đất chỉ có một mình Liên Xô là nước xã hội chủ nghĩa với 8% số người, 16% đất đai, 3% sản lượng công nghiệp của toàn thế giới.

Ngày nay, sau Liên Xô, chủ nghĩa xã hội đã thắng lợi ở Trung Quốc và ở một số nước khác ở châu Á và châu Âu, đã thành một hệ thống thế giới to lớn với hơn một phần ba tổng số loài người, hơn một phần tư đất đai, hơn một phần ba sản lượng công nghiệp và gần 50% sản lượng lúa mì trên thế giới. Hệ thống xã hội chủ nghĩa đã trở thành một lực lượng quyết định sự phát triển của xã hội loài người và thúc đẩy cả thế giới tiến lên theo con đường hoà bình, độc lập, dân chủ và xã hội chủ nghĩa. Với sự giúp đỡ tích cực của

Liên Xô và các nước xã hội chủ nghĩa khác, gần một nửa loài người đã thoát khỏi ách thống trị của chủ nghĩa đế quốc thực dân và đã thành hơn 40 Nhà nước độc lập.

Như ánh sáng bình minh, chủ nghĩa Mác - Lênin và ảnh hưởng của Cách mạng Tháng Mười Nga vĩ đại đã chiếu rọi khắp nơi trên quả đất. Ngày nay hơn 80 đảng cộng sản với 41 triệu rưỡi đảng viên đang anh dũng giương cao ngọn cờ tất thắng của chủ nghĩa Mác - Lênin, đấu tranh đưa loài người đi tới tương lai tươi sáng.

Vì vậy mỗi người lao động được tự do, mỗi dân tộc được độc lập, càng thấm thía tình sâu nghĩa nặng đối với nhân dân Liên Xô, đã chiến đấu hy sinh suốt 45 năm nay, chẳng những cho hạnh phúc của mình mà còn cho hạnh phúc của cả loài người.

Ai cũng biết: nhân dân Liên Xô đã đổ máu trong cuộc chiến đấu oanh liệt chống sự tiến công can thiệp của bọn đế quốc và trong cuộc chiến tranh ái quốc vĩ đại đánh bại bọn phát xít xâm lược. Những hy sinh cao cả đó chẳng những để cứu mình mà còn cứu cả loài người khỏi họa diệt vong. Nhân dân Liên Xô đã từng nhiều năm thất lưng buộc bụng, để xây dựng chủ nghĩa xã hội thắng lợi và ngày nay đang hăng hái thi đua xây dựng chủ nghĩa cộng sản. Sự hy sinh phấn đấu đó đã nêu lên cho loài người một tấm gương chói lọi về chí khí anh hùng, về tinh thần lao động, về tài năng sáng tạo của những người lao động tự do. Những kinh nghiệm phong phú của nhân dân Liên Xô trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội là những cống hiến vô cùng quý báu cho tất cả các nước anh em.

Hơn nữa, trong khi chăm lo đến đời sống hạnh phúc của nhân dân mình, Liên Xô vẫn luôn luôn "sẻ cơm nhường áo" cho anh em bè bạn. Tính đến nay, Liên Xô đã giúp cho các nước xã hội chủ

nghĩa xây dựng 750 xí nghiệp và cho vay 8 tỉ rúp và giúp 23 nước dân tộc giải phóng xây dựng 480 xí nghiệp và cho vay 3 tỉ rúp.

Riêng đối với Việt Nam, Liên Xô đã giúp và cho vay 1.400 triệu rúp, giúp xây dựng 34 nhà máy lớn, 19 nông trường mới và cải tạo 27 nông trường hiện có, một số trường đại học, một bệnh viện lớn...

Bằng những hành động thiết thực và sự giúp đỡ vô tư, Liên Xô luôn luôn gương cao ngọn cờ chủ nghĩa quốc tế vô sản, tinh thần "bốn biển một nhà".

Ngày nay sự thắng lợi của Liên Xô trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa cộng sản càng cổ vũ các nước anh em tiến tới, càng chứng minh hùng hồn chân lý: tương lai nhất định thuộc về chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản.

Ngày nay, Liên Xô là một nước công nghiệp hùng mạnh với sản lượng gấp 44 lần so với trước cách mạng.

Về công nghiệp nặng đã phát triển cao độ. So với năm 1917 thì năm 1961 số máy móc tăng 300 lần, điện tăng 163 lần, hoá chất tăng 150 lần.

Về nông nghiệp, Liên Xô đã cơ khí hoá nhất thế giới với hơn 2 triệu máy kéo. Về diện tích trồng trọt, Liên Xô có 123 triệu mẫu tây của 4 vạn nông trang tập thể, 80 triệu mẫu tây của những nông trường quốc doanh. Mấy năm gần đây, nhân dân Liên Xô đã khai hoang thêm hơn 40 triệu mẫu tây, cung cấp được 40% ngũ cốc. Trong vòng 30 năm nay, những nông trang tập thể đã tăng sản lượng gấp 10 lần.

Với sự phát triển mạnh mẽ của nền giáo dục văn hoá, ngày nay Liên Xô đã vượt tất cả các nước trên thế giới: 1 vạn người dân Liên Xô có 120 sinh viên (Mỹ chỉ có 106, Pháp - 41, Anh - 29), số kỹ sư tốt nghiệp các trường đại học Liên Xô có 12 vạn người, nhiều gấp 3 lần số kỹ sư đào tạo ở Mỹ. Những thành tựu khoa học

rực rỡ của Liên Xô trong công cuộc chinh phục vũ trụ đã đem lại thành tích vẻ vang chẳng những cho Liên Xô mà cho cả loài người.

Sự lớn mạnh nhanh chóng của Liên Xô, đối với thế giới có tác dụng ngày càng to lớn, nó củng cố và tăng cường phe xã hội chủ nghĩa, nó thúc đẩy cách mạng xã hội chủ nghĩa và cách mạng giải phóng dân tộc, nó bảo đảm cho sự thắng lợi của nhân dân thế giới trong cuộc đấu tranh cho hoà bình, độc lập, dân chủ và chủ nghĩa xã hội.

Nhân dân Việt Nam, dưới sự lãnh đạo của Đảng lao động Việt Nam, tin tưởng sâu sắc rằng: với sự cố gắng của mình, với sự giúp đỡ nhiệt tình của Liên Xô, Trung Quốc và các nước anh em khác, với sự đồng tình ủng hộ của nhân dân tiến bộ toàn thế giới, nhất định sẽ xây dựng thành công chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc, sẽ thắng lợi trong công cuộc đấu tranh thực hiện hoà bình thống nhất nước nhà.

Nhân dịp vui mừng kỷ niệm 45 năm ngày Cách mạng Tháng Mười vĩ đại, nhân dân Việt Nam thân ái gửi đến nhân dân Liên Xô anh em, đến Đảng Cộng sản Liên Xô vẻ vang, đứng đầu là đồng chí Khorútsốp, những lời chúc mừng nhiệt liệt nhất, lòng biết ơn sâu sắc và tình yêu mến chân thành nhất.

Tinh thần Cách mạng Tháng Mười muôn năm!

Liên Xô vĩ đại, quê hương của Lênin muôn năm!

Đảng Cộng sản Liên Xô vẻ vang muôn năm!

Chủ nghĩa Mác - Lênin muôn năm!

Tình đoàn kết vĩ đại của các nước xã hội chủ nghĩa và của phong trào cộng sản và công nhân quốc tế muôn năm!

Diện mừng Đại hội lần thứ VIII Đảng Cộng sản Bungari (11-1962)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 15^h 54'

Kính gửi Đại hội lần thứ VIII Đảng Cộng sản Bungari,

Thưa các đồng chí thân mến,

Thay mặt Đảng Lao động Việt Nam, giai cấp công nhân và nhân dân Việt Nam, chúng tôi xin gửi tới Đại hội lần thứ VIII của Đảng Cộng sản Bungari lời chào mừng nhiệt liệt nhất.

Trong quá trình đấu tranh cách mạng lâu dài, dưới ngọn cờ chiến thắng của chủ nghĩa Mác - Lênin, Đảng Cộng sản Bungari, được sự rèn luyện của đồng chí Gioócgơ Đimitrôp, đã kiên quyết lãnh đạo nhân dân Bungari hoàn thành vẻ vang sự nghiệp giải phóng dân tộc và trong một thời kỳ lịch sử tương đối ngắn, đã xoá bỏ chế độ áp bức bóc lột, biến đất nước Bungari từ một nước nông nghiệp thấp kém ở châu Âu thành một nước xã hội chủ nghĩa phồn vinh, có một nền công nghiệp và nông nghiệp tiên tiến. Ngày nay, dưới sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Bungari và Ban Chấp hành Trung ương Đảng đứng đầu là đồng chí Tôđo Gípcốp, nhân dân Bungari đang ra sức phấn đấu nhằm phát triển hơn nữa cơ sở vật chất và kỹ thuật của chủ nghĩa xã hội, không ngừng nâng cao mức sống vật chất và văn hoá của mình.

Những thắng lợi to lớn về mọi mặt của nhân dân Bungari gắn liền với đường lối đúng đắn của Đảng Cộng sản Bungari và sự giúp đỡ tận tình của Liên Xô vĩ đại và các nước xã hội chủ nghĩa anh em khác. Những thắng lợi đó là nguồn cổ vũ mạnh mẽ đối với nhân dân chúng tôi trong sự nghiệp phấn đấu để xây dựng một nước Việt Nam hoà bình, thống nhất, độc lập, dân chủ và giàu mạnh.

Nhân dịp này, chúng tôi xin tỏ lòng biết ơn Đảng, Chính phủ và nhân dân Bungari anh em đã hết lòng ủng hộ chúng tôi trong công

cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc và đấu tranh thực hiện hoà bình thống nhất nước nhà.

Đại hội lần này của các đồng chí sẽ thông qua kế hoạch dài hạn nhằm phát triển kinh tế và văn hoá hơn nữa, tiến lên hoàn thành công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội, dần dần chuyển sang xây dựng chủ nghĩa cộng sản, vạch ra một tương lai vô cùng tươi sáng cho nhân dân Bungari kiên cường và dũng cảm. Chúng tôi tin tưởng chắc chắn rằng Đại hội sẽ mở ra một thời kỳ thắng lợi mới trong công cuộc xây dựng xã hội mới ở Bungari, góp phần quan trọng vào việc tăng cường lực lượng của phe xã hội chủ nghĩa và vào sự nghiệp đấu tranh chung cho hoà bình, độc lập, dân chủ và chủ nghĩa xã hội trên toàn thế giới.

Chúng tôi xin chân thành chúc Đại hội thành công tốt đẹp.

Đảng Cộng sản Bungari quang vinh muôn năm!

Tình hữu nghị không gì lay chuyển nổi giữa hai Đảng và nhân dân hai nước Việt Nam và Bungari muôn năm!

Tình đoàn kết nhất trí giữa các nước trong đại gia đình xã hội chủ nghĩa do Liên Xô làm trung tâm muôn năm!

Chủ nghĩa Mác - Lênin muôn năm!

Hà Nội, tháng 11 năm 1962

Thay mặt

Ban Chấp hành Trung ương

Đảng Lao động Việt Nam

Chủ tịch

HỒ CHÍ MINH

Mỹ xúi quẩy thật (27-10-1962)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 15^h 57'

Mùa thu năm 1959, vệ tinh xôviết đặt Quốc huy Liên Xô vào mặt trăng (12-9-1959), tiếp đến chụp ảnh phía sau mặt trăng (4-10-1959). Thành công rực rỡ đó làm cho Mỹ điên cả người!

"Voi đua, chuột cũng đua", Mỹ dốc hết lực lượng hồng phóng vệ tinh "Rengio" lên mặt trăng. Có lẽ chị Hằng gớm ghét bộ mặt đê tiện của đế quốc Mỹ, cho nên không muốn chúng lại gần. Kết quả là cả 5 "Rengio" đều thất bại.

Chuyến thất bại thứ 5 xảy ra hôm 18-10-1962. Mỗi lần phóng một "Rengio" tốn hết 20 triệu đôla. Thế là Mỹ đã tốn hết 100 triệu đôla, (hơn 300 triệu đồng bạc ta), để mua lấy cái thất bại đau xót. Báo chí Mỹ (19-10-1962) đã than thở: "Tiếp tục một chuỗi không may của Mỹ trong hy vọng thăm dò mặt trăng... "Rengio 5" đã bay trên một con đường dài và vô ích để rơi vào cõi hư vô... Đồng thời cũng tan vỡ hy vọng cuối cùng của Mỹ khám phá mặt trăng trong năm nay. Mỹ thử bom hạt nhân trên cao, chỉ thành công một lần và đã thất bại năm lần: uy tín của Mỹ đã thất bại về tên lửa...".

Hãng thông tin Pháp viết: "Kế hoạch "Rengio" là một kế hoạch đen đui nhất của Mỹ, nó đã giáng thêm một vố thất vọng cho Mỹ".

"Hoà vô đơn chí". Hôm 17-10-1962, báo chí Mỹ đã đăng tin: "ở căn cứ Canavêrôn, một tên lửa vượt đại châu của Mỹ đã nổ tung trên thành phố, gây ra nhiều đám cháy, một tên lửa khác ở gần đó bị thiệt hại nặng, làm 3 người chết và 22 người bị thương. Đây là một thất bại khủng khiếp nhất trong lịch sử của căn cứ Canavêrôn".

Về kỹ thuật đã thất bại như trên, về kinh tế cũng xúi quẩy nốt. Cuối tháng 9-1962, báo chí Mỹ đăng tin: "Trong hai ngày 22 và

24-9, giá chứng khoán Mỹ sụt mất 4 tỉ đôla. Trong 1.289 loại hàng (của các công ty kếch sù) thì 952 loại sụt giá, vì kinh tế của Mỹ ngày càng đình trệ... Chỉ tiêu sản xuất công nghiệp thấp hơn tháng 7. So với tháng 7 năm ngoái, thì sản xuất thép tháng 7 năm nay sụt đến 18%. Sản lượng xe hơi cũng giảm xuống... nạn thất nghiệp đã tăng lên..."

Về ngoại giao, đế quốc Mỹ cũng thất bại thảm hại. Hôm 18-10-1962, ông Ben Benla, Thủ tướng nước Cộng hoà Angiêri đến thăm Mỹ. Với ý định mua chuộc ông Benla, Chính phủ Mỹ đã bày trò tiếp đón rất long trọng và hứa hẹn sẽ "giúp đỡ" Angiêri nhiều đôla. Nhưng ngay hôm sau, Thủ tướng Benla đã sang thăm Cuba - kẻ thù của đế quốc Mỹ. Không những thế, Thủ tướng Benla cùng Thủ tướng Ph.Caxtorô đã ký một bản tuyên bố chung, trong đó có mấy điểm:

- Xoá bỏ không điều kiện chủ nghĩa thực dân mới và sự áp bức của chủ nghĩa đế quốc.
- Ra sức ủng hộ việc giải trừ quân bị và cấm vũ khí hạt nhân.
- Đòi Mỹ lập tức phải trả lại cho Cuba cửa biển quân sự Guantanamô.
- Angiêri kiên quyết ủng hộ Cuba bảo vệ nền độc lập của mình, v.v..

Đó là một quả bom chính trị ném vào đầu đế quốc Mỹ. Các báo phản động Mỹ đã không nén được "tam bành" của chúng. Chúng viết: "B.Benla là người gian xảo... Bản tuyên bố chung là một vố nó chứng tỏ Benla đã phụ bạc tình hữu nghị của Mỹ... Chớ giúp Angiêri nữa !..."

"Chó đại cắn càn". Những thất bại ấy đã dồn dập dội xuống đầu đế quốc Mỹ trong khoảng một tháng. Phải chăng đế hòng bù lại, mà

hôm 24-10-1962, Chính phủ Mỹ đã trắng trợn ra lệnh bao vây Cuba. Mỹ tự xưng là "văn minh nhất thế giới" mà nay đã làm

theo thủ đoạn bọn cướp biển ngày xưa!

Chính phủ Liên Xô đã nghiêm khắc cảnh cáo Mỹ. Nhân dân Cuba đã sẵn sàng đập tan mọi âm mưu Mỹ xâm lăng. Phe xã hội chủ nghĩa và nhân dân yêu chuộng hoà bình trên thế giới đều ủng hộ lời cảnh cáo của Liên Xô và sự tự vệ của Cuba anh dũng.

Việt Nam ta với Cuba cùng chung một kẻ thù là đế quốc Mỹ. Cho nên nhân dân ta càng nhiệt liệt ủng hộ Cuba anh em và tin chắc rằng nhân dân Cuba nhất định sẽ thắng.

Kỷ niệm lần thứ năm bản tuyên bố của Hội nghị các đảng cộng sản và công nhân năm 1957 và lần thứ hai Bản tuyên bố năm 1960 (3-10-1962)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 15^h 58'

Cùng tất cả các đảng anh em trên thế giới, Đảng Lao động Việt Nam chúng tôi nhiệt liệt chào mừng ngày kỷ niệm lần thứ năm bản Tuyên bố của Hội nghị các đảng cộng sản và công nhân họp ở Mátxcova năm 1957 và kỷ niệm lần thứ hai bản Tuyên bố năm 1960.

Với hai bản Tuyên bố có ý nghĩa lịch sử ấy, ngọn cờ của chủ nghĩa Mác - Lênin vĩ đại càng rực lên ánh sáng mới, đưa toàn bộ phong trào cộng sản quốc tế và cuộc đấu tranh của nhân dân thế giới tiến lên giành những thắng lợi to lớn hơn.

Đối với sự nghiệp cách mạng của nhân dân Việt Nam, thực tiễn ngày càng chứng tỏ tác dụng to lớn của hai bản Tuyên bố Mátxcova. Đảng chúng tôi coi đó như là ánh sáng soi đường cho cách mạng xã hội chủ nghĩa ở miền Bắc và đường lối đấu tranh hoà bình thống nhất nước nhà.

Những thắng lợi của công cuộc cải tạo xã hội chủ nghĩa và xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc, cũng như những thắng lợi của công cuộc đấu tranh yêu nước của nhân dân miền Nam Việt Nam, tỏ rõ một cách hùng hồn những luận điểm hoàn toàn đúng đắn của hai bản Tuyên bố trong thời đại chúng ta.

Những thắng lợi đó cũng chứng tỏ rằng Đảng chúng tôi đã cố

gắng vận dụng những nguyên lý phổ biến của chủ nghĩa Mác-Lênin trong hoàn cảnh cụ thể của nước mình. Có thể nói Nghị quyết của Đại hội toàn quốc lần thứ III của Đảng chúng tôi (9-1960) là phù hợp với tinh thần của hai bản Tuyên bố chung.

Bởi vậy, trên con đường đấu tranh thắng lợi, Đảng chúng tôi càng rất quý trọng hai văn kiện lịch sử ấy. Nó là trí tuệ tập thể của tất cả các đảng anh em. Đối với tất cả cán bộ, đảng viên và nhân dân chúng tôi, trong mấy năm nay, hai bản Tuyên bố chung là những tài liệu học tập lý luận vô cùng phong phú.

Trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc và đấu tranh hoà bình thống nhất nước nhà, nhân dân Việt Nam luôn luôn được sự giúp đỡ vô tư và đồng tình ủng hộ của các nước anh em, nhất là Liên Xô và Trung Quốc. Đó là thể hiện đẹp đẽ tinh thần quốc tế vô sản mà hai bản Tuyên bố đã nêu cao.

Trong sự nghiệp chung đấu tranh cho hoà bình lâu dài, độc lập dân tộc, dân chủ và chủ nghĩa xã hội, Đảng chúng tôi nguyện lãnh đạo cách mạng Việt Nam đến thành công hoàn toàn, góp phần xứng đáng của mình trong phong trào cộng sản và công nhân quốc tế cùng tất cả các đảng anh em.

Với kinh nghiệm bản thân hơn 30 năm qua, luôn kết hợp chặt chẽ chủ nghĩa yêu nước chân chính và chủ nghĩa quốc tế vô sản, Đảng chúng tôi nguyện mãi mãi góp phần nhỏ của mình củng cố tình đoàn kết thiêng liêng giữa các đảng anh em, không ngừng tăng cường lực lượng mạnh mẽ của phe xã hội chủ nghĩa mà trung tâm là Liên Xô vĩ đại.

Đảng chúng tôi tin tưởng rằng: tất cả các nước xã hội chủ nghĩa đoàn kết chặt chẽ như một khối thép, cùng phong trào độc lập dân tộc sôi nổi của các nước châu á, châu Phi, châu Mỹ Latinh, phong trào đấu tranh cách mạng của giai cấp công nhân và nhân dân các nước tư bản chủ nghĩa và phong trào đấu tranh mạnh mẽ của nhân dân toàn thế giới quyết tâm chống chủ nghĩa đế quốc thực dân, đấu tranh giải trừ quân bị, bảo vệ hoà bình lâu dài, tất cả những lực lượng ấy cộng lại nhất định sẽ bảo đảm cho cả loài người cuộc đời hoà bình, tự do, hạnh phúc.

Chủ nghĩa Mác - Lênin muôn năm !

Ngày 3 tháng 10 năm 1962

Sẵn sàng giúp đỡ (27-9-1962)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 15^h 59'

Ủy ban đoàn kết nhân dân Á - Phi và Ủy ban đấu tranh cho nền độc lập Angiêri (của Việt Nam) tổ chức một "Tháng ủng hộ nhân dân Angiêri và nhân dân các nước đang gian khổ đấu tranh cho độc lập dân tộc".

Đó là *việc làm đầy nhân nghĩa*. Chắc rằng đồng bào ta, già trẻ, gái trai sẽ đều hăng hái hưởng ứng.

Nhân dân Angiêri đã giành được độc lập. Nhưng trải qua 130 năm nô dịch và 8 năm chiến tranh thực dân, đế quốc Pháp đã để lại một nước Angiêri nghèo nàn, xơ xác. Hàng nghìn làng mạc bị tàn phá. Hàng trăm vạn người bị đói rách, đau ốm... Trước ngày miền Bắc nước ta được giải phóng, cảnh tượng thê thảm ấy, đồng bào ta đã từng chịu đựng qua.

Để đấu tranh chống bọn thực dân hung ác, các dân tộc thuộc địa phải đương đầu với bao nhiêu gian khổ khó khăn. Điều đó, đồng bào ta cũng biết rất rõ.

Vì vậy, chúng ta rất đồng tình với các dân tộc nói trên. Trong thời kỳ chúng ta kháng chiến chống đế quốc Pháp, các dân tộc đó đã từng hăng hái giúp đỡ chúng ta, hoặc trực tiếp, hoặc gián tiếp, hoặc ít, hoặc nhiều. "*Một miếng khi đói hơn mười gói khi no*". Bây giờ đến lượt chúng ta có *nhĩa vụ* giúp đỡ các dân tộc anh em đó.

Cuộc đấu tranh của họ cũng như cuộc đấu tranh của ta, đều nhằm mục đích chung là tiêu diệt chủ nghĩa thực dân, tiêu diệt chủ nghĩa đế quốc. Người cùng một hội một thuyền, phải giúp đỡ lẫn nhau. Việt Nam ta lại có vinh dự to lớn, là đã được giải phóng trước, được độc lập trước. "Người đến trước phải rước người đến sau". Cho nên chúng ta càng có *nhĩa vụ* giúp đỡ các dân tộc anh em đó...

Ứng hộ bằng *tinh thần* là quý. Nhưng giúp đỡ bằng *vật chất* cũng rất cần.

Để làm cho cuộc *quyên góp* thu được kết quả tốt, chúng ta nên tổ chức cách thể nào cho *mọi người đều có thể tham gia* . Có cách quyên góp tập thể, đồng thời cũng có cách quyên góp cá nhân. Ví dụ:

Tập thể: Công nhân các nhà máy, các nông trường, xã viên các hợp tác xã, cán bộ các cơ quan, v.v. có thể tổ chức làm giờ lao động nghĩa vụ, để lấy tiền mà quyên.

Các nhóm văn nghệ, các đội thể thao, các rạp chiếu bóng, v.v. có thể tổ chức những buổi biểu diễn nghĩa vụ, lấy tiền mà quyên.

Các em học sinh và nhi đồng có thể dành một ngày đi nhặt sắt vụn, bán lấy tiền mà quyên, v.v..

Cá nhân: Những người khác, như anh em viết báo, các thầy dạy học, cán bộ lưu động, phụ nữ gia đình, v.v. thì *tùy khả năng* mà quyên góp. Một hào cũng không phải là ít, mấy đồng cũng không phải quá nhiều. Tuyệt đối không gò ép.

"Góp gió thành bão", mọi người chúng ta đều có dịp tỏ rõ tinh thần quốc tế đối với các dân tộc anh em.

Trên đây chỉ là gợi ra một vài ý kiến. Ban tổ chức cần có kế hoạch chu đáo. Chắc rằng toàn thể đồng bào ta trong khi hăng hái hưởng ứng "Tháng ứng hộ nhân dân Angiêri và nhân dân các nước đang gian khổ đấu tranh cho độc lập dân tộc" này, sẽ có nhiều cách làm thích hợp để cho tháng đó đạt được kết quả tốt.

*Trăm năm trong cõi người ta
Giàu lòng bác ái, ấy là người Việt Nam!*

Lời tiễn đưa bà Tổng thống Hactini Xucácnô (23-9-1962)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 16^h 0'

Thưa Bà Tổng thống Hactini Xucácnô kính mến,

Thưa các vị trong Đoàn,

Hôm nay Bà cùng các vị lên đường tiếp tục cuộc đi thăm hữu nghị.

Bà cùng các vị ở thăm Việt Nam chỉ có ba ngày. Thời gian tuy rất ngắn ngủi, nhưng trong những ngày đó Bà và các vị đã để lại cho nhân dân Việt Nam nhiều kỷ niệm tốt đẹp, nhiều tình cảm lâu dài. Cuộc đi thăm của Bà đã góp phần quan trọng trong việc thắt chặt tình hữu nghị giữa hai dân tộc anh em chúng ta. Trong lúc chia tay này, tôi không thể kể hết tấm lòng vô cùng quyến luyến của chúng tôi.

Chúng tôi chân thành chúc Bà và các vị đi đường bình an, thu nhiều thắng lợi trong cuộc đi thăm hữu nghị. Chúng tôi nhờ Bà chuyển đến Tổng thống Xucácnô kính mến và nhân dân Indônêxia anh em lời chào thân ái nhất.

Nhờ Bà chuyển đến các cháu thanh niên và nhi đồng Indônêxia nhiều cái hôn của Paman Hồ.

Tiễn đưa, xin gửi một lời,

Mối tình hữu nghị muôn đời không phai.

Bài nói chuyện tại Hội nghị cán bộ Đoàn Thanh niên Lao động Việt Nam toàn miền Bắc (22-9-1962)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 16^h 1'

Bác thay mặt Trung ương Đảng, Chính phủ đến thăm các cô, các chú và có mấy ý kiến nói chuyện với Hội nghị.

Trong Hội nghị này, các cô, các chú nên nghiên cứu kỹ Nghị quyết năm và Nghị quyết bảy của Trung ương Đảng. Nghị quyết năm là Nghị quyết về phát triển nông nghiệp, Nghị quyết bảy bàn về công nghiệp hoá xã hội chủ nghĩa. Công nghiệp và nông nghiệp như hai chân của con người. Hai chân có mạnh thì đi mới vững chắc. Nông nghiệp không phát triển thì công nghiệp cũng không phát triển được. Ngược lại, không có công nghiệp thì nông nghiệp cũng khó khăn. Công nghiệp và nông nghiệp quan hệ với nhau rất khăng khít.

Nông nghiệp ở nước ta là vô cùng quan trọng. Nếu nông nghiệp không phát triển thì không đủ lương thực để cung cấp cho công nhân, bộ đội, cán bộ, nhân dân thành thị và thanh niên. Ví dụ: Nhà máy dệt mà không có bông thì nhà máy không có việc làm, cho nên nông nghiệp là cơ sở cho công nghiệp. Thanh niên công nhân phải rất chú ý đến nông nghiệp. Công nghiệp phải phục vụ nông nghiệp cho tốt, phải làm máy bơm, làm công cụ cải tiến, chế thuốc trừ sâu, v.v. cho nông nghiệp. Nếu đưa cày, đưa guồng nước... về nông thôn mà nông dân dùng được 2 - 3 ngày đã hỏng, gãy thì không tốt. Thương nghiệp làm nhiệm vụ đưa hàng hoá công nghiệp về bán cho nông dân, rồi lại mua các thứ nông sản về cho nhà máy. Thương nghiệp phải cố gắng làm công việc đó cho tốt, phải bảo đảm chất lượng hàng hoá và có tinh thần phục vụ người mua. Người ta cần thứ gì, bán thứ đó, người mua chỉ cần phân bón, lại bắt mua cả vôi kèm theo thì không được.

Giữa các ngành công nghiệp, nông nghiệp, thương nghiệp, văn

hoá, giáo dục... với nhau và trong mỗi một ngành phải phát triển cân đối. Trong nông nghiệp phải tính toán kỹ lưỡng xem cần làm bao nhiêu ruộng? Có bao nhiêu sức lao động? Cần bao nhiêu phân?... Nếu làm nhiều ruộng mà không có phân, không có nước thì ruộng không tốt. Muốn khai hoang cũng phải tính toán sức người, công cụ, phân bón, v.v...

Trong một nhà máy, cũng phải có cân đối. Nếu chỉ cần 100 công nhân mà tuyển vào 150, thì lãng phí 50 người. Hiện nay ở các nhà máy, người không trực tiếp sản xuất còn quá nhiều. Cố nhiên cũng cần một số người như kế toán, thủ quỹ, v.v. nhưng không cần quá nhiều. Quá nhiều là lãng phí sức người.

Về văn hoá, giáo dục cũng vậy, phải có cân đối. Ai cũng muốn mở nhiều trường học, có nhiều văn công... nhưng phải cho phù hợp với sự phát triển của kinh tế.

Mọi ngành và từng ngành một đều phải có sự cân đối. Có cân đối mới phát triển tốt.

Về phong trào thanh niên, Bác có ý kiến: Đảng, Chính phủ và Bác rất chú ý đến thanh niên. Bác vui lòng khen ngợi những cố gắng của thanh niên. Nhưng phong trào thanh niên cũng còn nhiều thiếu sót cần khắc phục.

Thanh niên phải xung phong đến những nơi khó khăn gian khổ nhất, nơi nào người khác làm ít kết quả, thanh niên phải xung phong đến làm cho tốt. Xưa kia, lớp thanh niên trước xung phong làm cách mạng, kháng chiến, trải qua rất nhiều gian nan, nguy hiểm, có khi bị tù đầy, tra tấn, có khi bị thương tật, chết chóc để cho cách mạng thành công, kháng chiến thắng lợi. Ngày nay, tuy một nửa nước ta đã được giải phóng, nhưng lớp thanh niên cũng phải xung phong đến những nơi khó khăn để xây dựng chủ nghĩa xã hội.

Thanh niên xung phong phải có mục đích. Xung phong để thực hiện kế hoạch 5 năm, xung phong để hoàn thành xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc và giúp đỡ miền Nam khi nước nhà được thống nhất. Thanh niên phải gần gũi quần chúng. Xa cách quần chúng sẽ bị cô độc. Ví dụ: Trong một nhà máy, thanh niên xung phong là tốt, nhưng phải kính trọng và học hỏi những bác thợ già. Thanh niên phải đoàn kết mọi người, già trẻ nhất trí, cùng nhau hăng hái xung phong.

Xây dựng chủ nghĩa xã hội phải có máy móc, có kỹ thuật, có văn hoá... thanh niên phải học và học cho giỏi. Bàn việc gì, quyết nghị điều gì cũng phải thiết thực và cụ thể. Không nên chỉ nói chung chung.

Mỗi khi gặp khó khăn trong công tác, phải biết dựa vào đường lối, chính sách của Đảng, dựa vào sáng kiến và lực lượng của quần chúng, có quyết tâm cao, thì khó khăn gì cũng sẽ vượt được và mọi việc nhất định thành công.

Thanh niên muốn cho các ngành xem trọng mình, trước hết tự mình phải làm việc cho tốt. Những anh hùng phi công vũ trụ Liên Xô như: các đồng chí Gagarin, Titốp, Nicôlaép, Papôvích, sở dĩ cả thế giới đều biết tên là vì họ đã hoàn thành thắng lợi nhiệm vụ cực kỳ khó khăn mà Đảng và nhân dân đã giao cho.

Thanh niên phải luôn luôn rèn luyện đạo đức cách mạng. Đạo đức cách mạng có thể tóm tắt trong mấy điểm:

- Trung thành: Trọn đời trung thành với sự nghiệp cách mạng, với Tổ quốc, với Đảng, với giai cấp.
- Dũng cảm: Không sợ khổ, không sợ khó, thực hiện: "Đâu cần thanh niên có, việc gì khó thanh niên làm", "gian khổ thì đi trước, hưởng thụ sau mọi người".

- Khiêm tốn: Không nên tự cho mình là tài giỏi, không khoe công, không tự phụ.

Nhân dịp này, Bác có ý giao cho thanh niên làm chủ lực trong phong trào trồng cây gây rừng. Trong mấy năm qua, việc trồng cây gây rừng có nhiều tiến bộ. Thanh niên đã đóng góp khá nhiều. Bác thấy nhiều chỗ trồng cây tốt tươi, nhưng cũng có chỗ trồng cây chưa tốt. Chúng ta xây dựng chủ nghĩa xã hội để nhân dân được ăn no, mặc ấm, học tập, có nhà ở tốt. Thanh niên nam nữ khi lấy vợ, lấy chồng phải có nhà ở. Trồng cây sẽ có gỗ để làm nhà. Cây cối còn làm cho đất nước tươi đẹp, người đi đường có cây cao bóng mát để nghỉ ngơi. Cây cối còn ảnh hưởng tốt đến khí hậu và sức khỏe của nhân dân. Thanh niên nên phụ trách việc trồng cây. Đồng thời phải kết hợp với lực lượng các cụ phụ lão và các cháu thiếu nhi. Nhiều cụ trồng cây rất giỏi. Phải giáo dục cho các cháu thiếu nhi bảo vệ và chăm sóc cây cối. Cần có kế hoạch làm cho mọi người tham gia trồng cây. Làm sao cho người trồng cây cũng có lợi. Như vậy mọi người sẽ phấn khởi trồng cây. Thanh niên nên chuẩn bị một kế hoạch trồng cây: Trồng ở đâu? Trồng bao nhiêu? Trồng cây gì, v.v., bàn bạc với các địa phương để thực hiện kế hoạch cho tốt.

Bác chúc các cô, các chú công tác tiến bộ.

Diễn văn chào mừng bà Tổng thống Hactini Xucácno (20-9-1962)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 16^h 1'

Kính thưa Bà Tổng thống Hactini Xucácno,

Thưa các vị cùng đi trong Đoàn,

Thưa các bạn,

Trước hết, tôi nhiệt liệt hoan nghênh Bà đến thăm Việt Nam.

Năm 1959, tôi và các đồng chí trong Đoàn tôi có hân hạnh sang thăm đất nước tươi đẹp Indônêxia. Chúng tôi đã được ông bà Tổng thống và nhân dân nước bạn đón tiếp rất long trọng và rất thân mật như anh em trong nhà. Chúng tôi luôn luôn nhớ mãi tình nghĩa thăm thiết đó.

Thêm vào đó, tôi đặc biệt cảm động trước lòng triu mến của thanh niên, học sinh và các cháu nhi đồng Indônêxia đối với Paman Hồ.

Tháng 6-1959, Tổng thống Xucácno, người lãnh tụ anh dũng, suốt đời đấu tranh cho giải phóng dân tộc, người bạn thân thiết của nhân dân Việt Nam, đã dành riêng ngày giờ đến thăm chúng tôi để đưa tình nghĩa anh em của nhân dân Indônêxia đến cho nhân dân Việt Nam.

Lần này, Bà thay mặt Tổng thống Xucácno và nhân dân Indônêxia đến thăm Việt Nam. Chúng tôi chắc rằng cuộc đi thăm này của Bà sẽ thắt chặt và phát triển hơn nữa tình hữu nghị sẵn có giữa nhân dân hai nước chúng ta.

Tôi trân trọng thay mặt Chính phủ và nhân dân Việt Nam nhiệt liệt hoan nghênh Bà và hoan nghênh các vị trong Đoàn.

Chúng tôi mong rằng trong những ngày ở thăm Việt Nam Bà Tổng thống và các vị sẽ coi ở đây cũng như ở nhà mình và đều vui vẻ mạnh khỏe.

Hoan nghênh Bà Hácini Xucácno !

Chúc Tổng thống Xucácno, người bạn tốt của nhân dân Việt Nam, mạnh khỏe !

Tình hữu nghị giữa nhân dân Việt Nam và nhân dân Indônêxia muôn năm !

Bài nói chuyện tại Đại hội lần thứ III của Hội nhà báo Việt Nam (8-9-1962)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 16^h 3'

Bác thay mặt Trung ương Đảng và Chính phủ thân ái chào các đại biểu.

Bây giờ Bác lấy tư cách một đồng chí có ít nhiều kinh nghiệm về báo chí, nêu ra vài ý kiến sau đây:

Từ ngày hoà bình được lập lại, cán bộ báo chí, thông tin và đài phát thanh đã có cố gắng nhiều và tiến bộ khá.

Số báo chí cũng đã tăng rất nhiều, tỉnh nào cũng có báo, nhiều ngành cũng có báo. Hiện nay, đã có hơn 150 tờ báo các loại. Theo ý tôi thì tăng hơi nhiều quá. Từ nay, cần phải nâng cao hơn nữa *chất lượng* của báo chí để nó làm tròn nhiệm vụ cao cả của nó. Những *Nghị quyết* của Trung ương Đảng đã nói rõ về điều đó. Nay tôi chỉ nói tóm tắt vài điểm.

Nhiệm vụ của báo chí là phục vụ nhân dân, phục vụ cách mạng.

Hiện nay, ở *miền Bắc* nhiệm vụ của chúng ta là: phát triển kinh tế và văn hoá, nâng cao đời sống của nhân dân, củng cố quốc phòng, xây dựng chủ nghĩa xã hội.

Đối với *miền Nam*, chúng ta có nhiệm vụ ủng hộ đồng bào ruột thịt đang đoàn kết chặt chẽ, anh dũng đấu tranh chống bọn Mỹ xâm lược và bọn Diệt bán nước; đấu tranh giành cơm áo, tự do và hoà bình thống nhất Tổ quốc. Trên *thế giới*, nhiệm vụ của chúng ta là tăng cường đoàn kết trong đại gia đình xã hội chủ nghĩa; ra sức ủng hộ phong trào giải phóng dân tộc ở các nước châu á, châu Phi và châu Mỹ Latinh; đấu tranh cho hoà bình thế giới, cấm vũ khí nguyên tử và giải trừ quân bị.

Đó là nhiệm vụ chung của toàn Đảng, toàn dân ta, cũng là nhiệm vụ chính của báo chí ta.

*

* *

Phê bình và tự phê bình là vũ khí rất cần thiết và rất sắc bén, nó giúp chúng ta sửa chữa sai lầm và phát triển ưu điểm. Vì khéo lợi dụng nó mà Đảng ta và dân ta ngày càng tiến bộ. Đối với báo chí cũng vậy.

Phê bình phải nghiêm chỉnh, chắc chắn, phụ trách, nói có sách, mách có chứng. Phải phê bình với tinh thần thành khẩn, xây dựng, "trị bệnh cứu người". Chớ phê bình lung tung không chịu trách nhiệm.

Những người (bất kỳ ở địa vị nào) và những cơ quan *được phê bình* phải có thái độ thật thà, khiêm tốn. Phê bình đúng, thì phải đăng báo nhận khuyết điểm và quyết tâm sửa chữa. *Nếu phê bình sai*, thì đăng báo giải thích. Quyết không được "phớt" lời phê bình và "trù" người phê bình.

Có một vài cán bộ và cơ quan, vì sợ phê bình mà chẳng những không giúp đỡ người viết báo lại còn có thái độ không tốt với họ, thậm chí đi kiện họ trước toà án. Những hành động như vậy cần phải chấm dứt. Mặt khác, các báo cũng cần khuyến khích quần chúng giúp ý kiến và phê bình báo mình để tiến bộ mãi.

Sẵn đây, nếu các cô, các chú đồng ý, thì Bác xung phong *phê bình các báo*.

- Bài báo thường quá dài, "dây cà ra dây muống", không hợp với trình độ và thời giờ của quần chúng.

- Thường nói một chiều và đôi khi thổi phồng các thành tích, mà ít hoặc không nói đúng mức đến khó khăn và khuyết điểm của ta.

- Đưa tin tức hấp tấp, nhiều khi thiếu thận trọng.
- Thiếu cân đối, tin nên dài thì viết ngắn, nên ngắn lại viết dài; nên đề sau thì đề trước, nên trước lại đề sau.
- Lộ bí mật.
- Có khi quá lộ bịch.
- Khuyết điểm nặng nhất là *dùng chữ nước ngoài quá nhiều* và nhiều khi dùng không đúng.

Đời sống xã hội ngày càng phát triển và đổi mới. Có những chữ ta không có sẵn và khó dịch đúng, thì cần phải mượn chữ nước ngoài. Ví dụ: Độc lập, Tự do, Giai cấp, Cộng sản, v.v.. Còn những tiếng ta có, vì sao không dùng, mà cũng mượn chữ nước ngoài? Ví dụ:

Không gọi xe lửa mà gọi "hoả xa"; máy bay thì gọi là "phi cơ". Nhà nước, hoặc nước nhà thì gọi là "quốc gia", đường lớn thì gọi là "đại lộ", vẻ vang - "quang vinh", giúp nhau - "hỗ trợ". Và có hàng vạn cái mượn như vậy.

Tiếng nói là thứ của cải vô cùng lâu đời và vô cùng quý báu của dân tộc. Chúng ta phải giữ gìn nó, quý trọng nó, làm cho nó phổ biến ngày càng rộng khắp. Của mình có mà không dùng, lại đi mượn của nước ngoài, đó chẳng phải là đầu óc quen ỷ lại hay sao?

Báo chí của ta đã có *một địa vị quan trọng* trong dư luận thế giới. Dịch rất chú ý, bạn rất quan tâm đến báo chí ta. Cho nên làm báo phải hết sức cẩn thận về hình thức, về nội dung, về cách viết.

Ngoài những đồng chí đã làm báo trong những năm cách mạng và kháng chiến, số đông cán bộ báo chí ta đều mới vào nghề, vì thế mà kinh nghiệm còn ít, trình độ chưa cao. Muốn tiến bộ, muốn viết hay, thì phải cố gắng học hỏi, ra công rèn luyện. Kinh nghiệm của tôi là thế này: Mỗi khi viết một bài báo, thì tự đặt câu hỏi:

Viết cho ai xem?

Viết để làm gì?

Viết thế nào cho phổ thông dễ hiểu, ngắn gọn dễ đọc?

Khi viết xong, thì nhờ anh em xem và sửa giùm.

Chớ tự ái, tự cho bài của mình là "tuyệt" rồi. Tự ái tức là tự phụ, mà tự phụ là kẻ địch dữ tợn nó ngăn chặn con đường tiến bộ của chúng ta.

Hiện nay, các báo thường có *ảnh và tranh vẽ*. Đó là một tiến bộ nhưng ảnh thì thường lèm nhèm, vẽ thì chưa khéo lắm. Cần phải cố gắng nhiều hơn nữa.

*

* *

Cán bộ báo chí cũng là chiến sĩ cách mạng. Cây bút, trang giấy là vũ khí sắc bén của họ. Để làm tròn nhiệm vụ vẻ vang của mình, cán bộ báo chí cần phải tu dưỡng *đạo đức cách mạng*, "Cố gắng trau dồi tư tưởng, nghiệp vụ và văn hoá; chú trọng học tập chính trị để nắm vững chủ trương, chính sách của Đảng và Chính phủ; đi sâu vào thực tế, đi sâu vào quần chúng lao động". (*Nghị quyết* của Bộ Chính trị, 8-12-1958).

Lời ngắn, ý dài. Cuối cùng chúc các cô, các chú:

Đoàn kết, phấn khởi, cố gắng và tiến bộ!

Bài nói chuyện tại Hội nghị cán bộ miền núi (1-9-1962)

Ngày 26/3/2003. Cập nhật lúc 16^h 6'

Chính sách của Đảng và Chính phủ ta đối với miền núi là rất đúng đắn. Trong chính sách đó có hai điều quan trọng nhất là: *Đoàn kết dân tộc và nâng cao đời sống của đồng bào*. Cuộc vận động hợp tác hoá kết hợp với hoàn thành cải cách dân chủ là nhằm thực hiện tốt hai điều đó.

Về số người thì đồng bào miền núi chiếm 1 phần 5 tổng số nhân dân nước ta. Miền núi chiếm 2 phần 3 tổng số diện tích nước ta và có hơn 3.000 cây số biên giới. Tục ngữ ta có câu "*Rừng vàng, biển bạc*", câu đó rất đúng. Miền núi có tài nguyên rất phong phú, có nhiều khả năng để mở mang nông nghiệp và công nghiệp. Những điểm đó nói rõ rằng miền núi có một địa vị cực kỳ quan trọng về kinh tế, chính trị và quốc phòng của cả nước ta.

Đồng bào miền núi có truyền thống can củ và dũng cảm. Trong thời kỳ cách mạng và kháng chiến, đồng bào miền núi đã có nhiều công trạng vẻ vang và oanh liệt. Ngày nay, trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc và đấu tranh để thực hiện hoà bình thống nhất Tổ quốc, đồng bào miền núi đang cố gắng góp phần xứng đáng của mình.

Do sự cố gắng của đồng bào và cán bộ, cuộc vận động ấy đã thu được kết quả khá. Vài ví dụ:

Trước kia, miền núi thường bị đói kém, thường thiếu lương thực. Nay có nhiều vùng sản xuất lương thực đã tăng, đã biến thiếu lương thực thành đủ lương thực, biến đói thành no.

Trước kia, dưới chế độ thối nát của thực dân và phong kiến, hơn 95% nhân dân miền núi bị mù chữ. Nay nhờ sự săn sóc của Đảng và Chính phủ, đại đa số đồng bào đều biết đọc biết viết, nạn mù

chữ gần được thanh toán. Đồng bào Thái, Tày, Nùng và Mèo đã có chữ của mình.

Miền núi đã tiến bộ khá và có những kiểu mẫu tốt, như:

- *Hải Ninh* vừa chú trọng trồng lúa, vừa trồng hoa màu, cho nên vài năm nay chẳng những đã tự túc được lương thực, mà còn có lương thực bán vượt mức cho Nhà nước.
- *Khu tự trị Tây Bắc* phát triển chăn nuôi khá.
- Các huyện *Quỳ Châu* và *Nghĩa Đàn* (Nghệ An) làm nghề rừng khá.
- *Thái Nguyên* đã có 30 cơ sở công nghiệp địa phương và 67 hợp tác xã thủ công, phần nhiều để phục vụ nông nghiệp.
- *Hoà Bình* có sáng kiến tổ chức trường thanh niên xã hội chủ nghĩa, vừa lao động để tự túc, vừa học tập để trở nên cán bộ địa phương. Trường này, đang phát triển tốt.

ở Đại hội anh hùng và chiến sĩ thi đua, trong số 50 hợp tác xã được tặng danh hiệu tiên tiến, thì có 16 hợp tác xã của miền núi. Trong số 9 hợp tác xã được tặng cờ thì có 2 hợp tác xã của miền núi là Cao Đa (Tây Bắc) và Tân Tiến (Thái Nguyên).

Hợp tác xã Cao Đa, mỗi xã viên mỗi năm bình quân làm được 170 ngày công, thu nhập mỗi người được gần 420 cân thóc. Hầu hết xã viên đều đã thoát nạn mù chữ.

Hợp tác xã Tân Tiến, vụ mùa năm ngoái mỗi mẫu tây thu được 2.900 cân thóc. Mỗi xã viên được chia hơn 770 cân thóc và gần 700 cân hoa màu. (Năm 1958 chưa có hợp tác xã, mỗi mẫu tây chỉ thu được 1.225 cân thóc).

Miền núi có 64 chiến sĩ thi đua nông nghiệp và 4 anh hùng là các đồng chí: Nguyễn Thị Khương (dân tộc Mường, Hoà Bình); Lò

Văn Muôn (dân tộc Thái, Tây Bắc); Bàn Văn Minh (dân tộc Dao, Tây Bắc); Châu Vô Mùn (dân tộc Hán, Hải Ninh).

Trên đây là những người tốt, tập thể tốt, kinh nghiệm tốt mà đồng bào cần phải học tập và thi đua làm theo, để tiến bộ hơn nữa.

Bên những ưu điểm nói trên, miền núi cũng có những khuyết điểm và thiếu sót mà cán bộ và nhân dân cần phải kiên quyết sửa chữa, như:

- Việc chăn nuôi trâu bò và trồng cây công nghiệp là những nguồn lợi lớn cho nhân dân, nhưng phát triển còn chậm, cần đẩy mạnh hơn nữa.

- Nghề rừng phải có kế hoạch chu đáo, phải chấm dứt tình trạng khai thác bừa bãi như hiện nay.

- Về *hợp tác xã*, nhiều nơi quản lý chưa được tốt. Quản lý tốt thì hợp tác xã phát triển tốt và ngày càng củng cố. Quản lý kém thì xã viên không phấn khởi, không đoàn kết và hợp tác xã không phát triển được. Vì vậy phải ra sức *cải tiến việc quản lý* của các hợp tác xã. Ban quản trị phải thật dân chủ, thật công bằng, một lòng một dạ phục vụ lợi ích của xã viên và của hợp tác xã.

Quy mô hợp tác xã không nên quá to, quá to thì khó quản lý. Cũng không nên quá nhỏ, quá nhỏ thì sức người ít, khó phát triển. Nên tùy theo điều kiện mỗi địa phương, mỗi hợp tác xã, nhỏ thì độ 20 đến 30 hộ, to thì độ 50, 60 hộ. Như thế là vừa. Những nơi có nhiều dân tộc cùng trong một hợp tác xã thì phải đoàn kết chặt chẽ, đoàn kết tốt thì sản xuất mới tốt.

Các hợp tác xã của những đội vỡ hoang, từ miền xuôi đến, vì người đông hơn và tập trung hơn, cho nên quy mô có thể to hơn.

Các hợp tác xã vỡ hoang, các nông trường và lâm trường của Nhà nước, *cần phải đoàn kết và giúp đỡ* đồng bào địa phương, cần phải làm đúng chính sách của Đảng về vấn đề dân tộc.

Nhiệm vụ của chúng ta hiện nay là: động viên và lãnh đạo đồng bào miền núi *ra sức tăng gia sản xuất và thực hành tiết kiệm*, nhằm trong khoảng mười năm nữa (tức là hai kế hoạch 5 năm) sẽ đạt mục đích sau đây:

Nhân dân no ấm hơn, mạnh khoẻ hơn.

Văn hoá sẽ cao hơn. Giao thông tiện lợi hơn.

Bản làng vui tươi hơn. Quốc phòng vững vàng hơn.

Phải làm gì để đạt mục đích đó?

Muốn đạt mục đích đó, chúng ta phải củng cố tốt và phát triển tốt các hợp tác xã của nhân dân, các nông trường và lâm trường của Nhà nước.

Phải phát triển nông nghiệp một cách toàn diện. Tuỳ điều kiện của mỗi địa phương mà trồng nhiều lúa và nhiều hoa màu để bảo đảm lương thực cho nhân dân và nghĩa vụ đối với Nhà nước.

Phải chọn giống tốt, dùng nhiều phân, kịp thời vụ. Phải đẩy mạnh việc cải tiến công cụ, chống xói mòn.

Phải đẩy mạnh ngành chăn nuôi, nghề rừng và phát triển cây công nghiệp.

Phải kết hợp chặt chẽ: công nghiệp địa phương, thủ công nghiệp và nông nghiệp; sản xuất và chế biến, thương nghiệp và giao thông.

Phải đề phòng sâu bệnh, thú rừng, châu chấu, v.v..

Phải phân phối cho tốt sức lao động ở địa phương và khuyến khích đồng bào miền xuôi lên vĩ hoang.

Phải chú trọng bình dân học vụ và bổ túc văn hoá.

Phải đẩy mạnh việc vệ sinh phòng bệnh, để giữ gìn sức khỏe của đồng bào.

Phải luôn luôn nâng cao tinh thần cảnh giác của nhân dân, giáo dục cho mọi người thấm nhuần tinh thần làm chủ và nghĩa vụ giữ gìn trật tự trị an, nghĩa vụ bảo vệ bản làng và Tổ quốc.

Về *lãnh đạo*. Miền núi đất rộng người thưa, tình hình vùng này không giống tình hình vùng khác. Vì vậy, áp dụng chủ trương và chính sách phải thật sát với tình hình thực tế của mỗi nơi. Tuyệt đối chớ rập khuôn, chớ máy móc, chớ nóng vội.

Phải ra sức củng cố tốt và phát triển tốt *chi bộ đảng và chi đoàn thanh niên*. Luôn luôn nâng cao giác ngộ xã hội chủ nghĩa và lập trường giai cấp của đảng viên và đoàn viên. Ra sức bồi dưỡng cán bộ địa phương, cán bộ phụ nữ và cán bộ xã về mọi mặt.

Lãnh đạo phải có *quyết tâm*, phải đi đúng đường lối quần chúng, phải biến những nghị quyết của Đảng thành lực lượng của nhân dân.

Mỗi ngành, mỗi bộ ở trung ương cần phải nhận rõ phân trách nhiệm của mình đối với miền núi và chú trọng hơn nữa công tác ở miền núi.

Nghị quyết của Trung ương và của Hội nghị này đã nói rõ những việc cần phải làm. Bác chỉ tóm tắt nhắc lại mấy điều quan trọng.

Nhiệm vụ của cán bộ, đảng viên và đoàn viên thanh niên là phải làm *gương mẫu* trong mọi công tác, làm cho miền núi tiến kịp miền xuôi, thực hiện chính sách đoàn kết dân tộc và không ngừng nâng cao đời sống của đồng bào miền núi.

Bác mong các cô, các chú thi đua làm tròn nhiệm vụ vẻ vang đó. Ai có thành tích xuất sắc nhất thì sẽ được thưởng.

Mừng Hội nghị thành công và nhờ các đại biểu chuyển cho đồng bào, bộ đội, công an, dân quân và cán bộ miền núi lời chào thân ái của Trung ương Đảng, của Chính phủ và của Bác.